Den Europæiske Unions
Tidende

DA
L-udgaven

2024/1231

25.4.2024

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2024/1231

af 12. april 2024

om ophævelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ([1]), særlig artikel 25a, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse er blevet vurderet som værende utilstrækkeligt, jf. artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009. I betragtning af de skridt, Kommissionen har taget for at forbedre samarbejdet, og Unionens overordnede forbindelser med Gambia, er det blevet vurderet, at Gambias samarbejde med Unionen om tilbagetagelsesspørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling fra Unionens side.

(2) I overensstemmelse med artikel 25a, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 810/2009 blev Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 ([2]) vedtaget den 7. oktober 2021 og blev anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår gambiske statsborgere midlertidigt suspenderet.

(3) Vurderingen af samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse, efter vedtagelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781, viste, at der ikke var sket væsentlige forbedringer, da samarbejdet om identifikation, udstedelse af rejsedokumenter og tilbagesendelsesoperationer fortsat skabte udfordringer. Selv om der var sket en vis udvikling i samarbejdet om tilbagetagelse, var det stadig utilstrækkeligt, og der var fortsat behov for væsentlige og vedvarende forbedringer. Derfor blev der ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 ([3]), vedtaget den 8. december 2022, indført et forhøjet visumgebyr for så vidt angår gambiske statsborgere.

(4) Kommissionens løbende vurdering af samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 viser, at der blev etableret en væsentlig og vedvarende forbedring af samarbejdet om tilbagetagelse med hensyn til tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesflyvninger og -operationer. Det er derfor ikke længere nødvendigt at anvende et forhøjet visumgebyr for gambiske statsborgere, og gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 bør ophæves.

(5) Kommissionens løbende vurdering af Gambias samarbejde om tilbagetagelse viser også, at samarbejdet med Gambia om tilbagetagelse fortsat er utilstrækkeligt med hensyn til bistand til identifikation af gambiske statsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og charterflyvningers kapacitet og hyppighed for at muliggøre en bæredygtig reduktion af antallet af gambiske statsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne. Gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 bør derfor forblive i kraft.

([1]) EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.
([2]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1781 af 7. oktober 2021 om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Gambia (EUT L 360 af 11.10.2021, s. 124).
([3]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 af 8. december 2022 om anvendelse af et forhøjet visumgebyr for så vidt angår Gambia (EUT L 321 af 15.12.2022, s. 18).

(6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, skal Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(7) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([4]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(8) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([5]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([6]).

(9) For så vidt angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([7]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([8]).

(10) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([9]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([10]).

(11) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2459 ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

([4]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).
([5]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
([6]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).
([7]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.
([8]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).
([9]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.
([10]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. april 2024.

På Rådets vegne

V. VAN PETEGHEM

Formand